

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejeman velja:

Za celo leto predplačan 16 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejeman velja:

Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za jeden mesec 1 gld.

V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oznanila (inserate) vsprejema upravništvo in ekspedicija v „Katol. Tiskarni“, Vodnikove ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvemši nedelje in praznike, ob pol 6 uri popoldne.

Štev. 172.

V Ljubljani, v sredo 29. julija 1896.

Letnik XXIV.

Staro vino v novem sodu.

Cim bližje so nove volitve, tem živahnjeje je gibanje v nemških krogih. Shod vrši se za shodom, govorniki razvijajo svoje programe, skozi katere se vije trojna nit: napredek, antiklerikalizem in nemštvo. To treje spaja prvoboritelje „zatiranega“ nemštva v Avstriji, sicer pa ne zasledimo praktičnih idej, primernih potrebam in zahtevam ljudstva. Ko so nekateri „prvoboritelji“ druge vrste v Pragi slovesno proglasili ustanovitev nove nemške napredne stranke, zašumeli so glasni odmevi veselja v predelih židovske „N. Fr. Pr.“, da se hoče nova stranka izviti iz rok črnih klerikalcev ter nastopiti pot napredka in odločnega nemštva.

Za njo so svoja jadra uravnali ostali nemško-liberalni listi ter z živimi bojami naslikali bližnjo bodočnost pomlajenega nemštva. In kaj je jedro novega programa? Ta skrivni, čudatovski „življenjski balzam“ je nedavno svojim radovednim čitateljem opisala graška „Tagespost“, — piseč: „Brez dvoma bi bilo koristno za avstrijske Nemce, ako se iz razdrobljene, mrtve nemške levice osnuje nova, močna, nacionalna in svobodomiselnostna stranka. — Praznoto, ki jo zapusti nemška stranka, treba izpolniti z življenjapolno stranko, sicer zamro najboljši ljudski deli ali zapadejo nazadnjaškemu gibanju. Ljudski shod na Dunaji je pokazal, da so izven strank mnogi čvrsti življi, ki tvorijo rezervo svobodomiselnega nemštva. Za njimi stoje mnoge skupine, ki ne prenašajo dunajskega antisemitizma, a tudi ne poslušajo obrablenih fraz starega liberalizma. Nemška levica se more pomladiti, če se brez pomisleka otrese konservativnih življev ter nastopi druga pota, katera so hodili Schmerlingovi učenci do Plenerja. Nova napredna stranka morala bi odbacniti nerabljive življe na desnem krilu ter

svoje vrste pomakniti daleč proti levi. V tem smislu so se izjavili nemški volivci na Češkem in Moravskem. Treba pa je novih mož in novega programa ter pokazati javnosti, da hočejo napredni Nemci pretrgati zvezo z nesrečno preteklostjo“.

Nato graška teta našteva primere novega „življenjskega balzama“, rekoč: „Pozabiti ne smemo srednjega in delavskih stanov, organizovati je treba te vrste prebivalstva. Srce je treba imeti za delavske zahteve, zastaviti odločno besedo za njihove koristi; podpirati moramo potrebe obrtnega stanu, preskrbeti mu ceneni kredit in potrebne stroje, omejiti umazano konkurenco. Teh zahtev pa ne smemo samo omenjati v kakem dostavku programa, temveč jasno se morajo izraziti, da so poslanci vezani pri glasovanjih za koristi svojih volivcev. Tega svežega zraka ne najdemo pri snovanju nove stranke“.

Torej stara stranka z novim imenom, stara načela s tenko primesjo socialne reforme, staro izpričeno, po židovskem česnju lepo dišeče vino v novem sodu. Novejši „vinski ponarejevalci“ priporočajo tudi nekoliko kapljic vabljivega antisemitizma in socializma, da vino zagreni po socialističnem duhu. To je „recept“ za hromi in preživeli liberalizem.

Toda zaman bi pričakovali od te stranke oživljajočih močij, ki bi prenovile politično in socialno življenje. Schmerlingovi učenci bodo sicer prisiljeni zapustiti politični oder, toda liberalizem nastopi v novem kroju, kajti udomačil se je pri vseh avstrijskih narodih, okuženi so od tega protiljudskega duha višji stanovi, šopiri se oblastno na stolicah višjih šol. Tudi antisemitje plavajo v tem svetovnem toku, kajti to je dandanes moderno, moda pa je najhujši tiran.

Zasluga antisemitov je doslej le ta, da so izpodnesli noge stari centralistični liberalni stranki,

katere epigoni se zbirajo pod novo zastavo odločnejšega nemštva. Liberalizem je podedovan greh, katerega škodljive posledice more omejiti odločno krščansko-socialno gibanje.

Tudi v narodnem oziru ne moremo pričakovati boljših dni. Nemški šovinizem se širi povsod. Proti temu navalu je treba zgraditi močne nasipe, proti nemški hegemoniji je nujno potrebna močna organizacija v prihodnjem državnem zboru. Umestno je, da že danes opozarjamo na koalicijo slovanskih poslancev, ki bodo odločno zagovarjali krščanska načela, ljudske koristi, ob enem pa tudi narodne pravice proti germanizatornim težnjam.

Milenijski spomenik pri Zemunu.

Iz Zagreba, 22. jul.

Oni kraj hrvatske zemlje, ki leži najbolj proti iztoku med Savo in Donavo, je v zgodovinskem pogledu vrlo znamenit. Nasproti Zemunu stoji Beli grad, sedaj srbska prestolnica in od nekdaj znamenita trdnjava, okoli katere so se bile hude bitke proti Turkom. Tukaj se je prelivala krščanska kri dolgo časa, dokler niso Turki postali gospodarji v Belemgradu l. 1520, v Slavoniji in na Ogerskem pa l. 1526. Ko so bili pa Turki l. 1683 pod Dunajem premagani ter popolnoma pobiti, začela se je borba iznova proti njim v omenjenih deželah. Cesarske čete združene z narodnimi, posebno v Slavoniji, potisnejo Turke v ta kot, ter jih razbijajo pri Slankamenu l. 1691 in nekaj let kasneje pod vodstvom slavnega Evgena Savojskega pri Petrovaradinu l. 1716.

Dočim je v miru karloškem l. 1699 bila oslobojena vsa Slavonija in Ogerska razun Banata, pripadel je mirom požarevskim l. 1718 tudi le-ta Ogerski, ter je bil tako zopet ves ta kraj v krščan-

LISTEK.

Od Adrije.

Gradež, 22. julija.

5. Tovarne za sardele.

Danes dopoldne sem si ogledal jedno tovarno za sardele. Tukaj so tri take tovarne. Ker se sardel v znanih škatljicah mnogo po svetu razpeča, povejmo, kako se sardele pripravljajo, predno pridejo v kupčijo.

Najprej seveda je treba sardele vjeti. Ta posel imajo ribiči. Za 1000 sardel prejmejo 7 gld. Brez dvoma imajo ti le majhen dobiček, ker tovarnarji se lahko pomenijo mej seboj, da plačajo, kakor je njim drago. Kupljenim sardelam najprej s posebnimi škarjami glave postrijejo. Potem jih denejo v slano vodo, da se dobro osolijo. Osoljene pa razpolože na železnih mrežicah na sonce, da se do cela osuše. Ribice se na soncu svetijo, kakor bi bile srebrne. Ker pa sonce vedno ne sije, bi izdelovalci utegnili katerikoli priti v zadrego. Zato imajo za deževne in oblačne dni navlašč narejeno sušilnico, v kateri se ribe naglo sušijo. — Tako posušene ribe pomečejo v kotle z oljem napolnjene, kjer jih na pol prekuhajo. Zopet jih poberejo venkaj ter

razprostavijo po dolžih železnih gredicah, da se olje od njih dobro odteče. Pod gredicami je posoda, v katero se onesnaženo olje steka. Vnovič zmečejo ribe v kadi, kjer je najfinješe laško olje. V teh kadeh lahko ribe dolgo časa ostanejo in se ne pokvarijo. O priliki ženske pobirajo ribe iz kadi ter devajo v škatljice, kakoršne se vidijo v prodajalnicah. A škatljico je treba dobro zapreti. Pri dolgi mizi stoje po vsaki strani ženske, ki na škatljice cinkaste pokrovčke stavijo. Z veliko urnostjo to delo opravljajo. Z jedno roko polože pokrovček na škatljico, nekoliko z roko udarijo, malo še z nožem popravijo — zopet z roko potolčejo, in ribice so zaprte. Kar čuditi se moraš tej ročnosti; nobena se ne moti, vse gre kakor na vojaško povelje. Pripomnim, da so tudi ženske — vsaj takrat — molčale.

A to še ni zadosti, da je škatljici pokrov samo trdno prilepljen. Da se olje ne spridi, ga je treba zaciniti. Kako se to dela, vidimo v drugi sobi. Tam je zopet dolga miza, ob straneh sami možaki. Pred saboj ima na vretenu vsak delavec tako škatljico. Z nogo vreteno obrača. V jedni roki drži cinasto palčico, v drugi železno razbeljeno kladivo, s katerim škatljicam cinijo pokrove. Pa kje kladivo razbelijo, ker ni videti nikjer nič ognja? Po dveh cevih iz kavčuka se pritaka plin; kedar se delavcu zljubi, pritisne ventil in plin vnovič razgreje železo. Vse se zopet ročno giblje in dela, tiho in urno, ka-

kor je v tovarnah navada. Ravno v isti sobi stoji velik železen stroj; dva delavca sta pri njem. Jeden striže iz cinkovine posamezne dele za škatljice, drugi jim daje primerno obliko. Kaj se naredi s strojem? Koliko časa bi moral kovač ali kotlar delati tako posodico, pa še ne bi bila tako narejena.

Zdaj pa misliš, da je škatljica tako zacinjena kar za kupčijo. O ne še! Vsaka škatljica pride še pred „komisijo“, če je vse prav narejeno. Natančno se še vse pregleda in pritisne posodici znamka tovarne. Pa je zdaj vse narejeno? Tudi še ne! Škatljice so še vse oljnate in onesnažene. Kdo jih bo snažil, to bo pa gotovo jako zamudno delo! Glej, tam v tretjem kotu vidiš velikanske kotle, z vodo napolnjene. V teh kotlih se vse posodice — napolnjene že z ribicami — še jedenkrat prekuhajo. Tu ven pridejo šele snažne in čiste. Takoj v tovarni se vidi ob enem cele skladovnice lesenih zabojev, v katere vkladajo škatlje s sardelami, ter jih razpošiljajo po svetu. Če pride kupec v trgovino in želi sardel, se mu čudno zdi, da mora za boro število ribic šteti 30—40 kr. Morda je res veliko. Pa če bi videl, skozi koliko rok gre jedna taka škatljica, predno jo ti dobiš v roke, bi z bolj mirnim srcem odštel svoje novce.

Ko sem odšel iz tovarne, rekel sem: kedor zna, pa zna. Tovarna se imenuje „Warchanek“ — težko če ne, češko ime.

skih rokah. Junakom palim v teh borbah so postavili nedavno temu spomenik v Slankamnu z napisom hrvatskim, nemškim in mažarskim, kar je tudi po naših nazorih pravično, kajti v teh bojih so v resnici sodelovali večidel ti trije narodi. To potrjuje zgodovina, če tudi Mažarom ni po volji, kajti oni si v vseh takih spisih prisvajajo prvenstvo v teh borbah ter trdijo izobraženemu svetu, da so oni oslobodili zapadno Evropo turškega jarma in sami pregnali sovražnika iz svoje dežele. Po tem takem je mažarska zasluga, da se nimamo nič več bati hudih turških časov. To naj verjamejo Mažari in njihovi privrženci; komur je znana zgodovina, ta je osvedočen o protivnem.

V zgodovini turških vojsk je gotovo najsijajnejša točka obramba Belgrada leta 1456. Tukaj sta se proslavila Janko Hunijad in Ivan Kapistran. Krščanstvo je slavilo sijajno zmago po celi Evropi, a oba junaka sta kmalu potem našla zasluženo plačilo pri Bogu, kajti oba sta umrla še tiste jeseni vsled kuge. Znano je, da je tudi ta krščanska vojska bila zbrana od raznih narodov, ali Mažari trdijo, da je v borbi odlečil Janko Hunijad s svojo mažarsko četo.

Naj jim bode tudi to, če tudi je znano, da Janko Hunijad ni bil Mažar nego Vlah (Rumun). Ali na noben način pa ne moremo odobriti, da so Mažari sklenili ravno povodom te sijajne obrambe Belgrada postaviti nasproti tej trdnjavi na hrvatskem zemljišču spomenik ne v slavo te zmage, nego v slavo svojega milenija. In kar so namenili, to so tudi izveli. Na najvišji točki nad Zemunom, kjer se more razgledati vsa okolica in nasproti tudi krasni položaj Belgrada, dovršuje se veličanstven spomenik — milenijski.

Vsak, kdor se bode vozil mimo Zemuna po železnici ali parobrodu, ga bode mogel videti. Na vrhu bode stala Hungarija, a nad njo orel, češ, da je Ogerska nadkrilila iztok in da si s tem prisvaja neko nadmoč nad njim. Kakšno nadmoč hočejo Mažari nad iztokom, nam je dobro poznato, ali gotovo je tudi to po vseh prikaznih, da jo nikdar ne dosežejo. Kakor ni zgodovinska resnica, da so oni oslobodili iztok, tako tudi ni mogoča njih zahteva za gospodstvom v teh krajih, kjer žive njim čisto nesorodni narodi, ki se bodo vedno branili njih nasilja. In kaj drugega je njih ravnanja v tem pogledu nego nasilje? Sam ta milenijski spomenik to dokazuje. Postavili so ga na zemljišču, ki ni mažarsko, nego hrvatsko in to brez vsakega vprašanja. Kaj pomeni za Hrvate milenij, znamo dobro vsi, in zdaj bomo imeli še spomenik na naši zemlji. Kar čudil sem se, ko sem bral v hrvatskem uradnem listu o tem spomeniku pri Zemunu.

Dopisnik je ves oduševljen, da bode ta spomenik stal na oni lepi že poprej omenjeni točki. Na tej strani se sestajajo trije narodi: hrvatski, srbski in mažarski, a ta spomenik naj jim bode zalog prave sloge in jedinstva. Mi se ne čudimo mažaronskemu dopisniku, da tako misli, saj so tem ljudem že tako mnogi pojmovi o bratimstvu popolnoma krivi, ali se čudim, da se v drugih naših časopisih o tem spomeniku popolnoma molči, kajti z molčanjem se prizna tudi nehoté, da imajo Mažari pravico na hrvatskem zemljišču svojevoljno postavljati spomenike, ki se nas ne tičejo, marveč nas žalijo, ker nam hočejo oni s tem pokazati, da smo njim podložni in ne ravnopravni, kakor bi morali biti že po prvem dogovoru s kraljem Kolomanom. Spomenik milenijski na hrvatskem zemljišču pa dokazuje, da nismo dovolj oprezni.

Okrožnica Leona XIII. o jedinstvu cerkve.

(Dalje.)

3. Da se pa ta jedinstvo ohrani, potrebna je edinstvo v veri in tudi v spoznavanju te vere. To sv. Oče tako le dokazuje:

„Tisti, ki je ustanovil Cerkev jedno, ustanovil jo je tudi jedino, tako namreč, da bodo vsi njeni prihodnji udje zvezani z najtesnejšimi vezmi in na ta način tvorili jeden narod, jedno kraljestvo, jedno telo: „Eno telo in en duh, kakor ste poklicani v eno upanje svojega poklica“. (Ef. 4, 4.). Svojo voljo o tej stvari potrdil je Jezus Kristus malo pred svojo smrtjo in jo na vzvišen način posvetil tako moleč k Očetu: „Pa ne prosim samo zanje, ampak tudi za tiste, kateri bodo po njih besedi v mene verovali... da bodo tudi oni v nas eno... da bodo popolnoma eno“. (Jan. 17, 20. 21. 23.). Da celo velel je, da naj bode v njegovih učencih jedinstvo

tako tesna in dovršena, da bo podobna nekako njegovi zvezi z Očetom: „Prosim te... da so vsi jedno, kakor si ti, Oče, v meni in jaz v tebi“. (Jan. 17, 21.). Za toliko in pa tako popolno slogo med ljudmi pa je nujen pogoj skladnost in zveza v umu: od tod izhaja dalje složnost v volji in sonaravnost v delovanju. Zato je hotel po svojem božjem sklepu, da je v cerkvi jedinstvo v veri. Ta čednost je namreč prva vez, ki veže Boga in človeka in odtod imamo tudi ime „verniki“. „Jeden Gospod, jedna vera, jeden krst“ (Ef. 4, 5.). Kakor je namreč jeden Gospod in jeden krst, tako mora biti tudi vera vseh kristjanov, kjer koli so, jedna. Zato apostol Pavel ne prosi samo, ampak tudi zahteva in zarotuje kristjane, naj bodo vsi jednih mislij in naj se ogibljejo različnosti v mnenju: „Prosim vas pa, bratje, v imenu Gospoda našega Jezusa Kristusa, da vsi eno govorite, in da naj ne bodo med Vami razpori; bodite pa popolni v jednom duhu in v jedni misli“. (1. Kor. 1, 10.) — Ta mesta gotovo ne potrebujejo razlage, ker sama dovolj jasno govore. Sicer pa vsi, ki se imenujejo kristjane, priznavajo sploh, da mora biti jedna vera. Kadar pa se gre za to, da bi spoznali, kaka je jedinstvo cerkve po svojem bistvu, in to je jako velikega pomena in silno potrebno, tedaj pa se mnogi motijo. Kakor smo to prej v slični zadevi storili, tudi tukaj ne smemo gledati na to, kaj se komu zdi ali kaj ugiba, ampak razsoditi mora zgodovina. Vprašati in povedati nam je namreč, kako jedinstvo je zaukazal Jezus Kristus v veri.

Nebeški nauk Jezusa Kristusa je bil res večjidel po navdihnenju sv. Duha spisan; a ko je bilo sv. pismo prepuščeno človeškemu duhu, vendar samo ni moglo ohraniti jedinstvo v razumu ljudij. Kaj lahko se bi zgodilo, da so sv. pismo različno in tudi med seboj nasprotno razlagali, to pa ne samo zaradi moči in skrivnostnega nauka, ampak tudi zaradi nestalnosti človeškega duha in pa zaradi vzbujenih strastij, ki teže po tem, kar ni prav. Nujno sledi iz različnosti razlaganja nejednakost v mišljenju: odtod nasprotstva, prepiri in zdražbe, kakoršne so že v prvih časih cerkev samo vznemirjale. O krivovercih piše Irenej znamenite besede: „Pripoznavajo sveto pismo, a razlaganje zavijajo“. (Lib. III, c. 12, n. 12.). In sveti Avgustin pravi: „Krivoverstva in napačni nauki, ki dušo vjamejo in jo drve v pogubo, nastali so s tem, da niso ljudje dobrega svetega pisma dobro razumeli“. (In Evang. Joan. tr. 18, c. 5, n. 1.). Da toraj postanejo ljudje jedne misli, da se napravi in varuje sloja v mnenjih in da bi sv. pismo samo obstalo, treba bilo je tedaj nečega temelja. To zahteva božja modrost: Bog ni mogel hoteti jedinstva v veri, ako ne bi bil pripravil pripraven pripomoček za ohranjenje jedinstva. Jasno pove to tudi sv. pismo, kakor bomo kmalu videli. Gotovo je, da božja vsegamogočnost ni navezana na kako stvar, ampak vse ji je poslušno kot orodje. Pogledati hočemo, katero izmed vseh stvari, ki so v njegovi oblasti, je Kristus za to izvolil. Zato pa moramo poseči nazaj na početke krščanstva.

Omenili bomo to, kar sv. pismo dokazuje in je sploh znano. Jezus Kristus dokazuje svoje božanstvo in božje poslanstvo z močjo čudežev, goreče uči množico nebeških stvari in v obče zahteva, da verujejo njegovim naukom, in obljubi tudi večno plačilo ali pa večno kazen: „Ako ne delam del svojega Očeta, mi nikar ne verjemite“ (Jan. 10, 37.). „Ako bi med njimi ne bil storil del, katerih nihče drugi ni storil, bi ne imeli greha“ (Jan. 15, 24.). „Če pa delam dela in ako meni nočete verjeti, verjemite delom“ (Jan. 10, 38.). Karkoli je ukazal, ukazal je vse z jednako oblastjo: nič ne dela razlike, ko zahteva pritrditve uma. Onih, ki so Jezusa poslušali, dolžnost bila je toraj, ako so hoteli doseči zveličanje, ne le v obče poprijeti se njegovega nauka, ampak s celim razumom pritrditi posameznim stvarim, katere je učil. To je golo nasprotje, ako le v jedni točki Bogu ne verujemo. (Dalje sledi.)

Politični pregled.

V Ljubljani, 29. julija.

Razpustitev deželnih zborov in prihodnje volitve. Včerajšnji dunajski uradni listi priobčujejo cesarjev patent z dne 25. t. m., s katerim se razpuščajo deželni zbori gornje-avstrijski, štajerski, koroški in šleski ter se osrednji vladi naroča razpis novih volitev. Pričakovati je torej, da načelniki imenovanih kronovin v najbližjem času razpišejo volitve, vendar se te ne morejo vršiti pred

pričetkom septembra, kajti mej razpisom volitev in prvim volilnim dnevom mora preteči vsaj pet tednov, da se zamorejo izvršiti vse potrebne priprave. Ostali deželni zbori se razpusté najbrže polagoma in se vrše volitve na Nižje - Avstrijskem, Solnograškem, Moravskem, Predarliskem in v Bukovini tekom meseca oktobra.

Poslanec Ebenhoch o položaju. Minulo nedeljo je priredilo zgornjeavstrijsko ljudsko društvo shod, na katerem je predsednik dr. Ebenhoch prav dobro osvetlil najnovejše gibanje v liberalnem taboru. Posebno zanimivo je nastopno pojasnilo o novi nemško-ljudski stranki: „Na novo zasnovana nemška ljudska stranka,“ pravi govornik, „ni po svojem programu in dosežanjem političnem delovanju nič drugega, nego stara liberalna, cerkvi sovražna stranka v novi uniformi in z glasnejimi trombami. Njen namen je, ovirati napredek v krščanskem duhu, skriva se pa v to svrhu za gospodarski program, katerega so katoliški listi razpravljali že pred 25. leti. Kako puhla in ničevna so načela nove stranke, razvidi se iz tega, da se je na Dunaju poskušala zjediniti s krščanskimi socialisti, v Solnogradu s konservativci, v Lincu in Inomostu pa z liberalci.“ Več se sploh ne more zahtevati od „načel,“ ki so prikladna za vsako stranko. — Govornik je omenjal konečno poljskega kluba ter pogodbe z Ogersko. Pri poslednji točki je omenil, da se prav lahko zgodi, da postane pogodba političen grob baronu Banffyju.

Bolgarija. Leto dnij je že minulo, odkar počiva v zemlji truplo zavratno umorjenega Stambulova in še ni dognana sodnijska preiskava proti njegovim morilcem. Dolgo časa so o tem vsi listi molčali in šele sedaj je došlo poročilo iz Srečca, da se vender jedenkrat, bržkone tekom meseca septembra, prične razprava pri ondotnem sodišču. Zaslisanih bode celo vrsto prič, mej njimi razni vojaški dostojanstveniki, bivši ministri, drž. svet. itd. Da se pozove tudi vdova Stambulovega, umljivo je samo po sebi in od nje pričakujejo marsikaj zanimivega, kar je bilo do sedaj prikrito političnim očem. Prijatelji umorjenega samooblastneža imajo v rokah več važnih pisem, ki kompromitujejo najvišje kroge, in s tem nameravajo vprizoriti večje demonstracije. Akoravno se vrši obravnava tajno, se je vender bati resnih nemirov, kajti srd naroda se še ni popolnoma poleglo.

Sicilijsko prebivalstvo ni še povsem zadovoljno, akoravno je dobilo lastnega komisarja, ki si neumorno prizadeva uvesti take preosnove, ki bi v resnici koristile. Toda tudi najdobrohotnejši komisar ne more zboljšati temeljito žalostnega položaja, ako se protivi olajšavam zbornica. Italijanska zbornica je pokazala v zadnjem času, da jej ni veliko za Sicilijo in njene prebivalce, ako se le večajo direktni in indirektni dohodki v državno blagajnico. Vlada je predložila načrt zakona, po katerem bi se dovolile znatne olajšave glede produkcije in izvažanja žvepla, toda poslanska zbornica je ta predlog zavrgla. Ta vest je provzročila na Siciliji veliko razburjenost in bati se je zopet uporov, kakor pred nedavnim časom. Da bi udušil prvo razburjenost, izjavil je ministerski predsednik Rudini v senatu, da bode izposloval potem kraljevega dekreta olajšave, kakoršne so neizogibno potrebne za Sicilijo. Vlada se pa zelo moti, ako meni, da bode s samo dovolitvijo olajšav že vse doseženo. Pomisliti je namreč treba, da namersane olajšave na carini za izvažanje žvepla spravijo lepo v žep bogatini in milijonarji, delavci po rudnikih in tovarnah bodo pa še nadalje morali se potiti od zore do mraka za kosček nezabeljene polente. Tukaj je treba vladi energično poseči vmes in potem se ji ne bo bati vednih nemirov in vstaj.

Z zadnjimi volitvami v Belgiji ne morejo biti zadovoljni liberalci, še manj pa socialisti. Splošno so si priborili katoličani mnogo novih mandatov, izgubili jih pa le v jednem ali dveh okrajih. Nasprotno so si pa priborili liberalci nekaj sedežev, katere so imeli poprej v posesti socialisti, toda še za te pridobitve se imajo v več okrajih zahvaliti katoličanom, ki so se, kakor v Bruselju, zdržali volitve in s tem pripomogli liberalcem do zmage. Jedino v pokrajini Brabant so bili liberalci toliko močni, da so premagali sicer neznatno poprejšnjo večino. O izidu volitev samih listi nimajo nikakih natančnejših podatkov, vendar je pa res, kar smo trdili zgoraj, kajti še celo židovsko-liberalni listi bijejo po belgijskih liberalcih, ki si sami s svojim delovanjem provzročujejo popolen propad.

Cerkvena umetnost.

G. Ivan Kregar, izdelovatelj cerkvenih posod in cerkvenega orodja v Ljubljani, je napravil za župno cerkev v Metliki novo monštranco, ki je nov dokaz njegove spretnosti v tej stroki. Vsa je iz srebra in lepo v ognju pozlačena. Visoka je 63 cm, v goranjem delu je okrogla ter ima v premeru 30 cm. Okoli lunule je trojni venec. Zadnji je napravljen iz žarkov, kakor so navadni pri monštrancah; srednji venec, ki ni pozlačen, ampak ima lepo belo barvo, sestavljajo okraski iz listov, med katerimi so lepo uvrščeni mali grozdi; najkrasnejši pa je prvi venec. Zgoraj, spodaj, na desni in na levi ima v lepih okvirih emajlirane podobice štiri evangelistov. Med temi podobicami razprostira svoja krila po en kerub, podobice in kerube pa nosi venček iz pšeničnih klasov, ki se ovija okoli prostora za sv. hostijo. Krasen in slogu primeren je tudi križ na vrhu monštrance. Delo stane 520 gld. — Gospod Kregar v resnici zasluži pohvalo za svoje izvrstno delo. Poleg tega pa je naša dolžnost, da se na tem mestu zahvalimo tudi prečastitemu, za cerkveno umetnost neumorno delujočemu gospodu kanoniku J. Flisu, ki je delo s svojim svetom vodil in podpiral. Bog mu povrni!

Dnevne novice.

V Ljubljani, 29. julija.

(Milostljivi knezoškof) se povrnejo danes s kanoničnega obiskovanja na Notranjskem, da se jutri udeležé evharističnega shoda. — Kakor smo že poročali, bode tem povodom jutri ob 1/2 9. uri v uršulinski cerkvi pridiga in potem škofova velika sveta maša.

(Odredba trgovinskega minister. glede poštnih nakaznic in pošiljatev.) Svote poslane po poštnih nakaznicah in vsakovrstne pošne pošiljatve se morajo vsled novega ukaza trgovinskega ministerstva dvigniti v sedmih dneh, računši od dneva, ko je adresat podpisal sprejemnico. Ako se ta rok zamudi, vrnejo se pošiljatve nazaj in pošne nakaznice so neveljavne.

(Požar.) Z Bleda 28. julija. Danes v torek ob polu jedni uri popoldne nam je plat zvona žalostno naznanjal, da je na Bohinjski Beli hud požar. Naša požarna bramba je takoj hitela sosedom na pomoč. Kakor smo zvedeli, je zgorelo v Zgornji vasi sedem hiš; vžgalo se je pri vulgo Katričniku po otrocih; odraščeni ljudje so vsi v rovtih.

(„Naši Salezijanci“) ali črtice o družbi Salezijanski ter njenem pričetku na Kranjskem, se zove knjižica, katero je spisal J. S. katehet. Namen knjižice je, kakor g. pisatelj sam pravi, širiti sloves o Boskovih ali salezijanskih napravah ter pospeševati salezijanske naprave tudi po naših domačih tleh v čast Božjo, v razširjanje sv. cerkve, v izveličanje duš, mladini v pomoč in domovini v slavo. — Cena knjižici je 30 kr. ter se dobiva pri č. gosp. Jan. Smrekarju, katehetu v Ljubljani. Čisti dohodek je namenjen salezijanski zgradbi zavetišča in vzgojevališča v Ljubljani.

(Iz Kroke) 26. jul. Znano je „Slovenčevim“ čitateljem, da se je pred letom dni v našem trgu ustanovila zadruga za žebliarsko obrt in druge izdelke iz železa. Veliko težav in truda je bilo, da smo se mali podjetniki združili in da zdaj skupno delujemo in trgujemo. V začetku vstanovitve zadruga se nam res ni posebno dobro godilo, zdaj pa, ko si je zadruga s pomočjo slavnega deželne odbora in slavne obrtniške zbornice nekoliko opomogla, zboljšali so se nam časi in vsi delavci smo preskrbljeni z stalnim delom. Preden smo imeli zadrugo, morali smo svoje trdo zaslužene krajcarje pustiti podjetnikom za živež. Na teden nam je ostalo komaj 50—80 kr. Sedaj pa zadrugi delavci dobimo vsako soboto plačilo na roke v gotovem denarju. To je za nas velikega pomena. Dasi naš zaslužek ni kdo ve kako visok, vendar smo zadovoljni. Ker delamo na akord, zasluži dober delavec po 5—6 gld. na teden, starejši in slabotni delavec seveda manj. S zasluženim denarjem kupujemo živež, kjer nam drago in kjer je ceneji. Delavci pri podjetnikih pa morajo še vedno kupovati na knjižice. Ti dobivajo navadno slabše blago, toda veliko dražje kot mi. Nas stane

n. pr. kilo izvrstne koruzne moke, katero največ rabimo, 6 1/2—7 kr., med tem ko jo delavci pri podjetnikih plačujejo po 8 kr. Kakor pri moki, tako je tudi pri drugih rečeh. Vsak zadrugi delavec je na teden vsaj za 40—50 kr. na boljem, kakor pa delavec, ki mora pri podjetniku na knjižico jemati. — Zeleti bi bilo, da bi se takim gospodom bolj gledalo na prste, da bi se naravnost kaznovalo tako ravnanje z ubogimi delavci in se ti vendarle rešili enkrat iz neusmiljenih rok. — Slednjič presrečna hvala našemu č. g. župniku, ki tako neumorno dela za dušni in telesni blagor svojih faranov. Hvala tudi vsem blagim gospodom, ki so pripomogli k temu, da se je zadruga ustanovila ter so s tem rešili naš trg gotovega propada. — Vsem delavcem pa zakličemo: Bratje pridno delajte in pobožno molite in Bog vam bo pomagal.

Več zadrugi delavcev.

(Izžrebani porotniki za tretjo porotno dobo,) ki se prične 24. avgusta t. l.: Achtschin Karl, hranilnični oficijal v Ljubljani; Arko Matko, prodajalec lesnin v Ljubljani; Auer Avgust, trgovec v Ljubljani; Božnar Andrej, trgovski pomočnik v Ljubljani; Cerne Jože, urar v Ljubljani; Dornik Jože, knjigovodja v Ljubljani; Dražil Janez, hišni posestnik v Ljubljani; Drabek Vaelav, krčmar na Vrhniki; Fröhlich Teodor, posestnik zemljišč na Vrhniki; Hafner Janez, krčmar in hišni posestnik v Ljubljani; Hudabunigg Karol, zavarovalni zastopnik v Ljubljani; Jeršinovec Friderik, posestnik zemljišč na Vrhniki; Kausehegg Karol, trgovec v Ljubljani; Korsika Alojzij, trgovski vrtnar v Ljubljani; Lang Rajmund, trgovec s hišno opravo v Ljubljani; Maurer Henrik, trgovec v Ljubljani; Mühleisen Emilij, trgovec v Ljubljani; Murnik Ivan, trgovinske zbornice tajnik in deželni odbornik v Ljubljani; Mayer Mavrilij, pivovarnar v Kranji; Ogorelec Vincencij, posestnik in krčmar v Skofelji pri Ljubljani; Pečnik Franjo, deželni kancelijski adjunkt v Ljubljani; Pire Gustav, ravnatelj kmetijske družbe v Ljubljani; Počivalnik Janez, mesar in hišni posestnik v Ljubljani; Pecher Konrad, trgovec v Skofji Loki; Recknagel Karol, trgovec v Ljubljani; Samonigg Janez, umetni vrtnar v Ljubljani; Schaeffer Albert, rokovičar v Ljubljani; Stadler Karol, kleparski mojster in posestnik v Ljubljani; Sajovic Ferdo, trgovec v Kranju; Sušnik Franjo, posestnik in trgovec v Skofji Loki; Suhadolnik Franjo, posestnik v Borovnici; dr. Vok Franjo, c. kr. notar v Ljubljani; Vindišer Karol, posestnik v Kranju; Verbič Franjo, posestnik in trgovec v Borovnici; dr. Waldherr Josip, lastnik zasebnega učilišča v Ljubljani; Zeschko Albert, trgovec in posestnik v Ljubljani. — Na mestovalni porotniki: Bergant Franjo, skuhar in posestnik v Ljubljani; Fajdiga Jakob, mizarjski mojster in trgovec s hišno opravo v Ljubljani; Kališ Alojzij, agent v Ljubljani; Klopčar Janez, hišni posestnik v Ljubljani; Reich Anton, čevljarjski mojster v Ljubljani; Schulz Ferdo, muzejski preparator v Ljubljani; Triller Franjo, dež. računski oficijal v Ljubljani; Wannisch Karol, trg. pomočnik v Ljubljani in Zajec Jurij, gostilničar in posestnik v Ljubljani.

(Zdravje v Ljubljani.) Novorojencev bilo je 21. Umrlo jih je 11, mej njimi za jetiko 1, za vnetjem sopilnih organov 2, za različnimi boleznimi 8; mej njimi je bil 1 tujec in 3 iz zavodov. Za infekcijskimi boleznimi so oboleli, in sicer: za škrlatino 3, za vratico 3, za rubeolo 2, za varicello 2 in za trachomom 1.

(Posvečevanje mašnikov.) Goriški knezo-nadškof je pretekli teden posvetil 17 novomašnikov za goriško nadškofijo in tržaško škofijo.

(Osebnosti.) Finančno ravnateljstvo za Primorsko je imenovalo Vaelava Peterko pristavom ravnateljstva pomožnih uradov z naslovom ravnatelja. Josip Beck je imenovan pisarniškim oficijalom.

(Devinci) dobé prihodnje leto laško šolo, katero ustanovi „Lega Nazionale“. Naj bi ondotni Slovenci zato skrbeli, da ostane nova šola — prazna.

(Iz tržiških toplot) 26. julija. Poročal sem vam že, kako strastno ljubi laško ljudstvo ples, ki ima povsod žalostne nenravne posledke. Tako so se v Topovlju (Tapogliano) 19. t. m., kjer je bil očiten ples, sprli mladeniči iz Medeje in Romansa; na-

sled ek tega spora je bil hud tepež s palico in noži, izid pa razni ranjenci. To je lep sad enakih zabav, s katerimi se skrunijo Gospodovi dnevi! — V Zagradu, kjer je bil ples isti in še drugi dan, je pa nekdo svoje malevredno kolo zamenjal z novim biciklom ter oddiral kdo vé kam. Dotični oškodovanec, gospod Zorn, ponuja 20 gld. tistemu, ki bi kolesarskega tatú iztakniti mogel. Vsak dan je videti mnogo tržaških in drugih kolesarjev. To-liko za letos iz tega laškega gnjezda, ker dné 28. odrinem zopet domú med slovensko ljudstvo s precej boljšim zdravjem.

M. V., kopeljni gost.

(Iz Amerike.) Naš rojak č. g. Miha Tušek, ki se je lansko leto kot bogoslovec goriškega semenišča podal v Ameriko, obhajal je dné 16. t. m. novo mašo v cerkvi sv. Stefana v Brockway, Minnes.

(„Tiskovna liga“.) Znano je, s kakim orožjem se boré liberalci in socijalni demokratje: z opravljanjem, obrekovanjem in z lažjo. Tako se godi povsodi, tudi na Češkem. Zato se je osnovalo v Pragi društvo z imenom „tiskovna liga“, katero bo registrovalo vse napade na duhovnike, samostane in katoliške lajike, napadance takoj obvestilo in skrbelo, da se žaljena čast popravi sodbenim potom. Ubožnejši duhovniki in lajiki, ki ne morejo zmagati sami pravnih stroškov, bodo dobili podporo. Društvo bo izdajalo tudi poučne brošure in knjige. Mi želimo društvu dobrih uspehov; z brošurami bo storilo lahko mnogo dobrega. Vendar, če imajo na Češkem mnogo takih listov, kakor sta „Narod“ in „Delavec“, bo kmalu imelo tožb toliko, da jih ne bo zmagovalo. Krščanski človek se prej naveliča tožb, nego liberalci ali socijalni demokrat laži.

(Na kolesu okolu zemlje.) Trije angleški kolesarji so nastopili dné 17. t. m. na kolesih pot okolu zemlje. Kolesali bodo iz Londona preko Antverpena, Bruselja, Kolna, Dunaja, Budimpešte, čez Kavkaz skozi Perzijo, Indijo in Kíno, skozi St. Francisko in Novi York. V dveh letih upajo priti nazaj v London.

Društva.

(Kranjska zdravniška komora) je imela dne 22. t. m. sejo, v kateri so člani rešili razne društvene stvari. Gosp. dr. Gregorič je poročal o načrtu poslovnega reda zdravniške komore, načelnika in občnega zbora. Načrt je z nekaterimi premembami obveljal. Komora sklene povodom nekakega slučajja, da lekarnarji brez zdravnikove vednosti ne smejo dajati drugače sestavljena zdravila, kakor jih zapiše zdravnik. Kot letni prispevek se določi 6 gl., ki naj se pobirajo potom okr. glavarstev, oziroma mestnega magistrata. Dr. Arko nasvetuje premembno sodnozdravniških pristojbin, dr. Marolt uravnava premij za cepljenje kôž in za strogo izvršitev ukaza, da morajo občine imeti vedno pripravljeno jedno veliko in jedno malo krsto za prevoz infekcijskih trupel. Dalje naj se naprosi deželni odbor, da predloži načrt službene pragmatike za okrožne zdravniške komore v presojo.

(Okrajna posojilnica v Mokronogu) bode imela dne 9. avgusta popoldne ob polu 5. uri v šolskem poslopju v Mokronogu izvanredni občni zbor v svrhu nakupa društvene hiše. Vsi zadrugi se najljubdeje vabijo. Po preteku pol ure se bode zborovalo, če bi tudi ne bilo zadostno število zadrugičkov navzočih.

Ravnateljstvo.

Telegrami.

Celje, 29. julija. V okrajno zastopstvo sta izvoljena dosedanja člana, dež. posl. dr. Sernec in dr. Dečko. Nemoi se volitve niso udeležili. Jeza nad tem izidom v nemčurskem taboru je zelo velika in trdi se, da nemški člani ne bodo sodelovali v odboru.

Dunaj, 29. julija. Ministerski predsednik je odpotoval k cesarju v Išč, kamor je dospel danes zjutraj.

Dunaj, 29. julija. Načelnik oddelka za komercijelno službo državnih železnic, Liharzig, je imenovan sekojskim načelnikom.

Dunaj, 29. julija. „Wiener Abendpost“ poroča iz Shangaia: Avstro-ogerski generalni konzul Haas je včeraj utonil.

Opava, 29. julija. Dunajski socijalistični vodja dr. Ellenbogen je priredil tukaj vo-

Najbolje priporočena
za preskrbljenje vseh
v kurznem listu
zaznamovanih
menic in vrednostij

Menjalnica bančnega zavoda

Schelhammer & Schattera

Wien,
I. Beziirk,
Stefansplatz
Nr. 11, Parterre.

lilski shod za peto skupino. On potuje že dalje časa po Šleziji kot prihodnji kandidat socijalnih demokratov.

Budimpešta, 29. julija. Kardinala Schlaucha vsprejme cesar v soboto v avdi-jenci v Ištu.

Pariz, 29. julija. „Agence Havas“ po-roča iz Aten: Včeraj se je pojavil v Ka-neji zopet nov nemir. Mohamedani so stre-ljali na kristjane, vsled česar so ti prijeli za orožje in streljali na napadovalce. Nemir se je kmalu polegel. — Konzuli so resno opominjali governorja, naj stori odločnejše korake.

Marselj, 29. julija. Grozen vihar je včeraj obiskal mesto in okolico ter povzročil ogro-mno škodo.

Curih, 29. julija. Tukaj se že par dnij sem vrše poboji mej Italijani in domačini. Razjarjeni mestni prebivalci so razbili vse italij. gostilne in skladišča. Vojaštvo mora posredovati mej njimi. Mej italij. konzulom in zvezinem svetom se vrše pogajanja.

London, 29. julija. Porotniki so ob-sodili Jamesona na 15 mesečno, njegove to-variše pa na 5—10 mesečno ječo.

Pomirljivo

sliz razkrajajoče in izvrstnega okusa so

antikataralične pastile lekarja Piccolija v Ljubljani
(Dunejska cesta)

katere učinkujejo proti hripavosti in olajšujejo kašelj. — Cena
škatljici 25 kr., 10 škatljic gld. 2.—, 124 (50—23) 4

Ponarejena črna svila.

Sežgi vzorček svile, katero nameravaš kupiti, in spozna bodeš takoj ali je svila pristna ali ponarejena: Pristna, čista barvena svila kmalu ugasne, se škodriči ter ostane le malo svetlorjavega pepela. — Ponarejena svila (katera se rada lomi in dobi mastne lise) gori počasi dalje (osobito tli tako-zvana „strelna nit“, ako je v njej prav mnogo barvene snovi, ter ostane pepel temnorjave barve. Pepel se ne škodriči) kot pri pristni svili, marveč upogne. Pepel pristne svile se spremeni v prah, ako se stisne, isti ponarejene svile pa ne. — **Tovarne za svilo G. HENNEBERG-a** (e. in kr. dvornega založnika) v **Curihu** razpošiljajo rade vzorce svoje pristno svilnatga blaga vsakomur ter pošiljajo kolikor treba za posamne obleke ali cele kose poštne in carine prosto na dom. 29 6-3 5

Umrli so:

V hiralnici:

23. julija. Peter Berčič, umirovljeni župnik, 59 let, Dege-neratio hepatis.

V otroški bolnišnici:

24. julija. Jožefa Novak, ševljarjeva hči, 4 mesece, con-vulsiones.

Tujci.

27. julija.

Pri **Storu**: Loebel, Peer, Hradil, Bartag, Bing, Wetzler, Rosati, Jelačič, Reisinger z Dunaja. — Vorthman z Reke. — Spitz in Fischer iz Budimpešte. — Havas z Vel. Kaniže. —

Stanger, Hess, Maresch iz Grada. — Primožič z Vipave. — Forre, Manzoni, Gsell, Deutsch, Torso iz Trsta. — Rudolf, Vrabe, Lewin iz Prage. — Uratariš iz Jägerndorfa. — Hukka iz Zadra. — Blaž iz Reke.

Pri **Matiču**: Schuster, Bass, Thandler, Fleischmann, Kugler z Dunaja. — Cavagna, Lederer, Lauriš iz Trsta. — Schreiber iz Lindenburga. — Weber iz Colmarja. — Weinstabl iz Solnograda. — Brodsky iz Vevč. — Belani iz Grada.

Pri **Lloyd**: Novak iz Novega mesta. — Jelene iz Pulja. Scherner iz Belaka.

Pri **bavarskem dvoru**: Pozlš iz Kamnika.

Pri **avstrijskem caru**: Kaučič iz Žir. — Rosenberg iz Zagreba.

Tržne cene v Ljubljani

dné 29. julija.

	gl.	kr.		gl.	kr.
Pšenica, m. st.	7	80	Špeh povojen, kgr.	—	68
Rež,	7	—	Surovo maslo,	—	90
Ječmen,	5	—	Jajce, jedno	—	23
Oves,	7	—	Mleko, liter	—	10
Ajda,	9	—	Goveje meso, kgr.	—	64
Proso,	6	—	Telečje	—	60
Koruza,	5	50	Svinjsko	—	64
Krompir,	2	80	Koštrunovo	—	38
Leča, hktl.	12	—	Piščanec	—	40
Grah,	10	—	Golob	—	15
Fižol,	10	—	Seno, 100 kgr.	2	50
Maslo, kgr.	—	94	Slama, 100	1	80
Mast,	—	70	Drva trda, 4 kub.m.	6	—
Špeh svež,	—	64	„ mehka, 4 „	4	60

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opa-zovanja	Stanje barometra v mm.	Tempera-tura po Celziju	Vetrovi	Nebo	Mokrina v 24. urah v mm.
28	9. zvečer	735.2	23.1	sl. vzh.	jasno	
29	7. zjutraj	733.6	18.4	sl. vzh.	megla	0.0
	2. popol.	731.3	29.9	sl. jug	skoro jasno	
Srednja včerašnja temperatura 23.3°, za 3.4° nad nor-malom.						

Darovi za „Pripraviški dom“.

II. Izkaz.

P. n. gospodje:

Neimenovan dobrotnik	1040.—	K
Dr. Josip Dolenc, profesor bogoslovja	30.—	„
Trček Miha, župnik v Šmartnu pod Šmarno Goro	20.—	„
Dr. Leben Mat., častni kanonik in pro-fesor v pok.	100.—	„
† Monsignor Jeran Luka, kanonik	20.—	„
Bartol Baltazar, vpok. župnik na Spod. Brniku	5.—	„
Po č. g. Mrak Mat., stolnem kaplanu	45.28	„
Kalan Andrej, deželni poslanec in stol. vikarij	10.—	„
Neimenovan duhovnik v Ljubljani	24.—	„
Pristov Janez, kaplan pri Sv. Križu	4.—	„
† Martin Hribar po preč. g. M. Kljunu	20.—	„
„Zgubljena stava“	5.—	„
Neimenovan še po † monsg. Jeranu	10.—	„
Zore Frančišek, administrator pri Svet. Vidu poleg Cirknice	2.—	„
Hubad Frančišek, vodja na c. kr. učiljšču v Ljubljani	2.—	„

Zorman Janez, trgovec in hišni posest-nik v Šiški	4.—	„
Vodeb Jakob, e. kr. profesor na učite-ljšču v Ljubljani	2.—	„
„Notranjski“	2.60	„
Tavčar Matej, duhovni svetnik in žup-nik v pok. v Ljubljani	20.—	„
Sarabon Mavrilij, katehet mestne ljud-ske šole v Ljubljani	4.—	„

Zahvala.

528 1-1

Vsem dragim prijateljem in znancem, ki so mi povodom moje petindvajsetletnice izkazali toliko ljubavi, izrekam srčno zahvalo združeno s prošnjo, da mi ostanejo tudi v prihodnje zvesti prijatelji i znanci kot doslej.

Trbiž, 28. julija 1896.

Matija Kues,

knez-škofijski svetnik.

Za napravo novih vodnjakov

kakoršnekoli globokosti, in sicer za vsa pri tem potrebna dela, kakor: kopanje, obzidavanje, vkladanje cevi itd., kakor tudi za **popravljanje vodnjakov**, napeljevanje vode v daljavo in za enaka dela se priporoča ter dobro delo zagotavlja

Luka Omejc

518 3-2

v Mednu št. 1, pošta Šent-Vid nad Ljubljano.



Štupa za prašiče

ali in
svinjski redilni
hranilni prašek.



Najboljše varstveno in dijetetično sredstvo za prašiče.

1 zavoje 25 kr., 5 zavojev 1 gld.

Priporoča, prodaja in vsak dan s prvo pošto razpošilja

lekarna Trnkóczy

76 2 v Ljubljani, 463 10-6

pri rotovžu, zraven mestne hranilnice.

Cement,

železniške šine,

traverze,

vsakovrstno železo za vezi, strešni papir, cinkasti in pocinkano ploščevino, storje za obijanje stro-pov, samokolnice, vsakovrstno kovanje za okna in vrata, sploh vse, kar se pri stavbah potrebuje,

priporoča po zelo znižanih cenah

Andrej Druškovič, trgovec z železnino

Glavni trg 9/10. Ljubljana. Glavni trg 9/10.

Dunajska borza.

Dné 29. julija.			Dné 28. julija.			Kreditne srečke, 100 gld.		
Skupni državni dolg v notah	101	gld. 50 kr.	4% državne srečke l. 1854, 250 gld.	144	gld. 50 kr.	4% srečke dunav. parobr. družbe, 100 gld.	187	gld. —
Skupni državni dolg v srebru	101	60	5% državne srečke l. 1860, 100 gld.	157	—	Avstrijskega rudečega križa srečke, 10 gld.	17	80
Avstrijska zlata renta 4%	123	60	Državne srečke l. 1864, 100 gld.	190	25	Rudolfove srečke, 10 gld.	22	50
Avstrijska kronska renta 4%, 200 kron	101	20	4% zadolžnice Rudolfove želez. po 200 kron	99	45	Salmove srečke, 40 gld.	69	50
Ogerska zlata renta 4%	122	45	Tisne srečke 4%, 100 gld.	139	50	St. Genois srečke, 40 gld.	70	—
Ogerska kronska renta 4%, 200 kron	99	40	Dunavske vravnave srečke 5%	126	75	Waldsteinove srečke, 20 gld.	60	—
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gld.	977	—	Dunavsko vravnavo posojilo l. 1878	110	—	Ljubljanske srečke	23	—
Kreditne delnice, 160 gld.	358	75	Posojilo goriškega mesta	112	—	Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	155	—
London vista	119	70	4% kranjsko deželno posojilo	—	—	Akcije Ferdinandove sev. železn., 1000 gl.st.v.	3397	—
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj.	58	75	Zastavna pisma av. osr. zem.-kred. banke 4%	99	45	Akcije tržaškega Lloydja, 500 gld.	419	—
20 mark	11	73	Prioritetne obveznice državne železnice	225	—	Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	102	75
20 frankov (napoleonodor)	9	51	„ južne železnice 3%	171	20	Dunajskih lokal. železnic delniška družba	61	—
Italijanski bankovci	44	40	„ južne železnice 5%	129	—	Montanska družba avstr. plan.	79	25
C. kr. cekini	5	64	„ dolenskih železnic 4%	99	50	Trboveljska premogarska družba, 70 gld.	159	—
						Papirnih rubljev 100	126	75

Nakup in prodaja

vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd.
Zavarovanje za zgube pri izrebanjih, pri izrebanju najmanjšega dobitka.
Kalantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba

„MERCUR“

Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Pojasnili vseh gospodarskih in finančnih stvarih, potem o kursnih vrednostih vseh spekulacijskih vrednostnih papirjev in vestni sveti za dosego kolikor je mogoče visocega obrestovanja pri popolni varnosti

naloženih glavnih.